

A _ SEZNAM PŘÍLOH

B.01 _ ROZBOR MÍSTA A ÚKOLU

B.02 _ PRŮVODNÍ A TECHNICKÁ ZPRÁVA

C.01 _ SITUACE ŠIRŠÍCH UZTAHŮ / 1: 4000

C.02 _ SITUACE ŠIRŠÍCH UZTAHŮ - DOPRAVA / 1: 2000

C.03 _ SITUACE ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ / 1: 500

C.04 _ PŮDORYS 1.PP /1:500

C.05 _ PŮDORYS 1.PN /1:500

C.06 _ PŮDORYS 2.NP /1:500

C.07 _ PŮDORYS 3.NP /1:500

C.08 _ PŮDORYS 4.NP /1:500

C.09 _ VÝKRES STŘECHY /1:500

C.10 _ PODÉLNÝ ŘEZ A-A' /1:500

C.11 _ PŘÍČNÝ ŘEZ B-B' /1:500

C.12 _ PŘÍČNÝ ŘEZ C-C' /1:250

C.13 _ POHLEDY /1:1000

C.14 _ CHRAKTERISTICKÉ PODLEDY /1:500

C.15 _ DETAIL-FASÁD /1:50

C.16 _ PERSPEKTIVNÍ SCHÉMATA

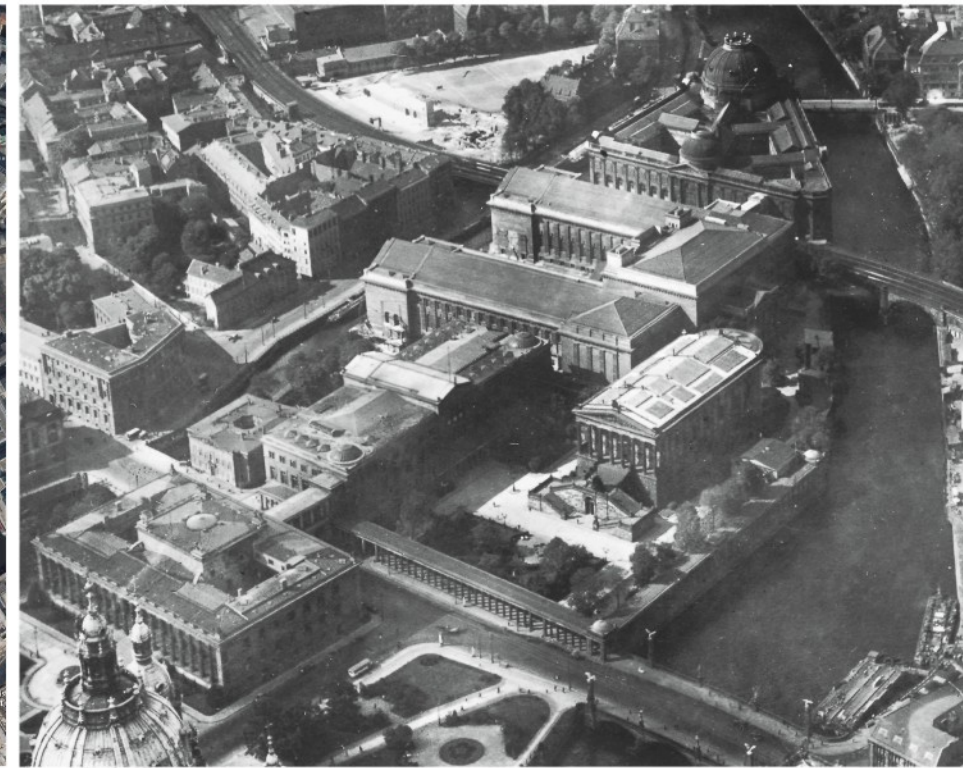
C.17 _ PERSPEKTIVNÍ POHLEDY

C.18 _ VIZUALIZACE - EXTERIER

C.19 _ VIZUALIZACE - INTERIER

D _ 2x SADA ZMENŠENÝCH VÝKRESŮ VE FORMÁTU A3

_ ELEKTRONICKÁ PODOBA VŠECH ČÁSTÍ DIPLOMNÍ PRÁCE NA CD

rozbor místa a úkolu

Zadání diplomová práce vychází ze studentské soutěže na rozšíření Bode-musea v Berlíně. Ve smyslu soutěže by rozšíření musea mělo poskytnout především nové výstavní prostory, depozitáře, restaurátorské dílny a administrativní zázemí muzea. V neposlední řadě by měla nová budova nabídnout i prostory ve smyslu "Place to be". Berlín, hlavní město Německa je jedno s nejdůležitějších evropských kulturních center. Jeho dlouhá a bohatá kulturní historie se stala základem vzniku mnoha významných sbírek a poté i muzejních institucí. Největší koncentrace těchto kulturních institucí se nachází v historickém centru Berlína, na Museuminsel. Na tomto ostrově se také nachází Bode-museum.

Historie muzejního ostrova spadá do 19. století. Museumsinsel vznikl v letech 1830 až 1930 na ostrově uprostřed řeky Sprévy. Území ostrova má rozlohu necelý čtvereční kilometr a představuje umění vzniklé za 6000 let historie lidstva. Umělecký komplex se skládá z pěti velkých staveb. Altes Museum, Neues Museum, Nationalgalerie, Pergamon-Museum a Bode-Museum jsou místem jedinečných archeologických sbírek a umění. Bode-museum se nachází v severním cípu muzejního ostrova. Budova byla otevřena roku 1904 jako Kaiser-Friedrich-Museum. V roce 1956 bylo přejmenováno na počest svého ředitele Wilhema von Bode. Během druhé světové války utrpělo muzeum značné poškození. Během 50.ých let bylo muzeum opraveno a opět otevřeno pro veřejnost. V roce 1990 začala celková rekonstrukce a v roce 2006 bylo Bode-muzeum znovuotevřeno.

V Bode-museum nalezneme rozsáhlou sochařskou sbírku, sbírku Byzantského umění, mincovní kabinet a malířskou galerii. Sochařská sbírka se skládá z děl, jejichž vznik se datuje již od raného středověku do osmnáctého století a obsahuje díla německy mluvících zemí, Francie, Holandska, Itálie a Španělska. Sbírkou byzantského umění je svého druhu jedinečná a představuje díla období pozdní antiky a doby byzantské z Itálie, Turecka, Řecka, balkánských zemí, Egypta, Severní Afriky, blízkého východu a Ruska. Malířská sbírka představuje plátna starých mistrů od pozdní gotiky po renesanci. Mincovní kabinet Bode-musea je jednou z největších sbírek mincí na světě obsahující exponáty již ze sedmého století před Kristem.

Rozšířením Bode-muzea by měly vzniknout nové prostory pro znovusjednocení této rozsáhlé sbírky. Záměrem je tedy přesunout do nové budovy mincovní kabinet, a části sbírky ze staré budovy i exponáty této sbírky jiných institucí. Jde o díla od antiky po osmnácté století z území severně od Alp.

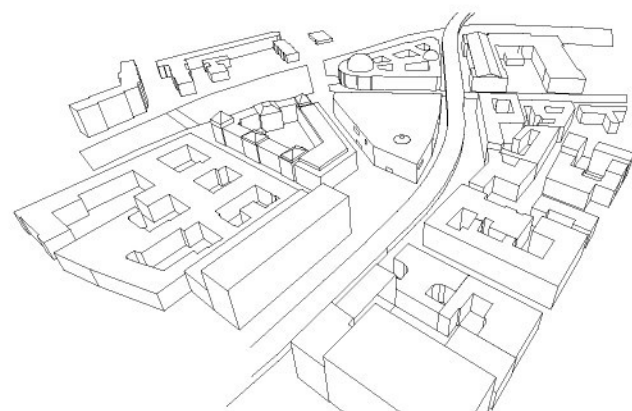
Pozemek pro rozšíření Bode-musea se nachází v blízkosti muzejního ostrova, na pravém břehu řeky Sprévy, naproti budově Bode-musea. Umístění a tvar pozemku je přesně definovaný a vychází z urbanistické studie pro toto území. Tato územní studie pochází z roku 2007, je vypracována architektonickým atelierem Harris+Kurrle Architekten a již počítala s potřebou rozšíření muzeí. Půdorysná stopa svou velikostí (7700 m²) i ohraničením citlivě reaguje na okolní urbánní souvislosti. Předpokládaná hmota směrem k řece Správě dotváří nábreží, mezi nově navrženým kulturním centrem vzniká propojovací ulice a směrem ke knihovně ohraničuje nové náměstí. Doporučená výška šestnácti metrů je odvozena z výšky říms okolních budov. Místo je velmi dobře dostupné městskou hromadnou dopravou. Stanice S-Bahn i U-Bahn je v dochozí vzdálenosti. Stanice tramvajové linky se nachází v bezprostřední blízkosti řešeného místa.

Hlavním cílem práce je navrhnout budovu muzea tak, aby svou hmotou urbánně dotvářela své okolí, zřetelně a logicky vyřešit provozy muzea a zároveň vytvořit jedinečné vnitřní prostředí. Výstavní prostory muzea chápou jako prostory určené v první řadě k vysavování starého umění. Technicky kvalitní a výrazově odpovídající vnitřní prostředí jsou nezbytné předpoklady k posílení umělecké hodnoty vystavovaných děl.

Důraz je kladen na zachování charakteru okolí s respektem k okolním historickým stavbám. Budova nového muzea tento kontext nechce narušovat, snaží se o jeho citlivé doplnění a vytvoření nových urbánních vazeb. Nechce okolí stavby napodobovat. Chce být jedinečnou budovou, odpovídajícím protějškem historických budov a současnou architekturou. Budovou muzea umění.

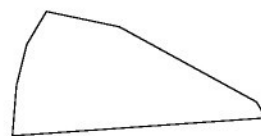
Půdorysná stopa a výškové omezení nové budovy vycházející z výše uvedené urbanistické studie splňují mé představy o chování budovy muzea v daném kontextu. V návrhu je proto respektuji a přejímám.

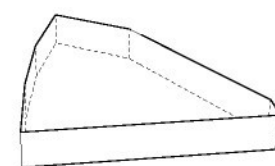

HMOTOVÉ SCHÉMA

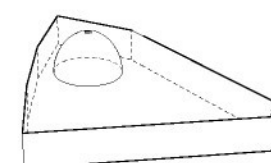
POZEMEK

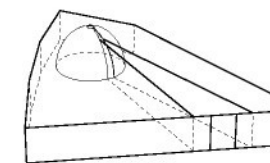
OBJEM

VSTUPNÍ PROSTOR

FOYER

průvodní a technická zpráva

Hmota rozšíření Bode-muzea působí jako pravidelný, homogenní objem nepřekračující výšku okolních budov. Tmavá monolitická fasáda je narušena jen několika okenními otvory (výstavní prostory) a systémem drobných děr (administrativa, dílny), které významově vychází z vnitřního uspořádání budovy.

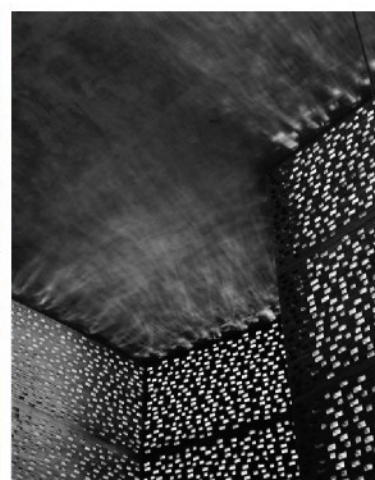
Muzeum je provozně rozděleno do tří podlaží. Přízemí je určeno především návštěvníkům. Nalezneme zde nejen dočasnou výstavu a mincovnu, je zde i rozsáhlý prostor foyer s návazností na kavárnu, knihkupectví, dětskou galerii, kinosál i multifunkční místnost. V přízemí se dále nachází vchod pro zaměstnance, jejich zázemí a prostory pro zásobování, - prostory a cesty, které se nekříží ani nesetkávají s cestou návštěvníků. První nadzemní podlaží je určeno pouze zaměstnancům. Jsou zde umístěny kanceláře, restaurátorské dílny, depozitáře i sklady nábytku. Poslední, druhé podlaží je určeno převážně výstavním prostorům. Předností je zde možnost osvětlení expozic vrchním světlem. Vlastní výstavní prostory jsou rozčleněny do menších místností a uspořádány do jednotlivých okruhů. Dále se v tomto patře nachází kavárna a prostor s knihami.

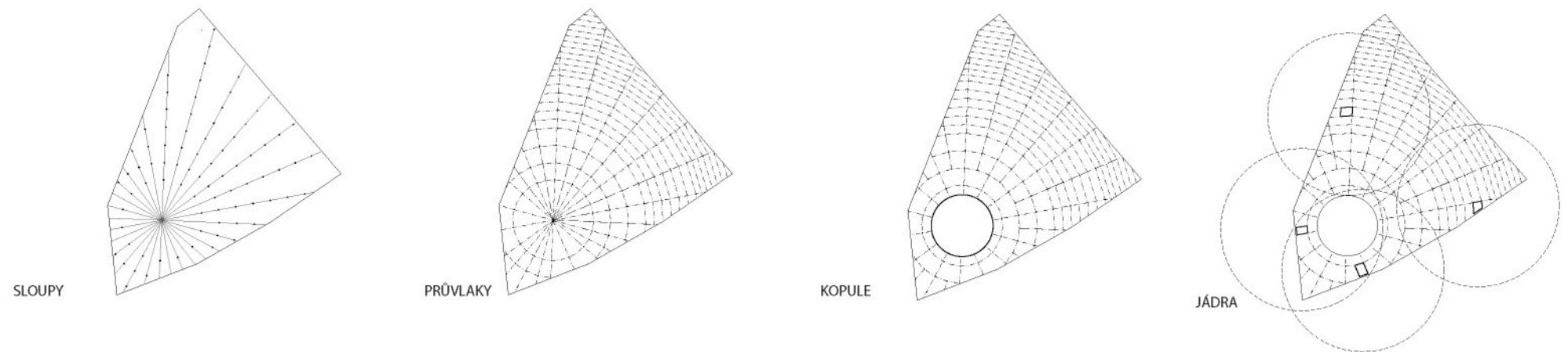
Architektonické řešení:

Jako nejdůležitější prostory v budově muzea chápou vstupní halu, vnitřní foyer a výstavní prostory.

Vstupní hala je první kontakt návštěvníka s muzeem. Vstupní prostor je místem k zastavení. Návštěvník by se zde měl snadno orientovat. Kopulovitá forma vstupního prostoru vytváří výjimečnou atmosférou, která by měla návštěvníkovi poskytnout čas a prostor pro změnu tempa. Na tento prázdný, uzavřený vstupní prostor pozvolna navazuje podlouhlé vnitřní foyer, před-vstupní prostor do sálů, přednáškových místností, galerií. Foyer má zcela jiný charakter než kopulovitá vstupní hala. Je více otevřený, prosvětlený, mírně se svažující. Návštěvníkovi nabízí jedinečný výhled na budovu Bode-muzea i pohled zvenku do vnitř. Lidé sem přicházejí, odcházejí, čekají, pozorují. Foyer a vstupní hala na sebe navazují, vzájemně se doplňují a nabízejí návštěvníkovi odlišné prostorové kvality.

Výstavní prostory nacházející se v nejvyšším, třetím podlaží vnímám jako soustavu menších místností. Mají odlišný charakter (barva, osvětlení), jsou rozděleny do jednotlivých tematických celků, vzájemně však logicky propojeny. Staré umění, zejména pak obrazy, vyžadují velmi citlivé zacházení se světlem. V jednotlivých místnostech proto navrhuji kombinaci přímého vrchního osvětlení (s možností zastínění) s osvětlením umělým. Paprscitě orientované, rozšiřující se chodby, ve kterých se nacházejí sochy, popřípadě odpočinkové prostory, jsou vždy zakončeny oknem a jsou shora osvětleny. Centrické uspořádání výstavních prostor napomáhá návštěvníkům ve snadné orientaci.

Technické řešení:

Budova je navržena jako železobetonový skelet. Sloupy (průměr 400mm) a průvlaky (výška 800mm) jsou uspořádány v soustředném systému. Osová vzdálenost mezi sloupy v podélném směru je 8.5 m. Skeletový systém je založen na železobetonových základových patkách. Takto navržený skeletový systém umožňuje poměrně snadné úpravy vnitřních prostor.

Obvodová stěna je navržena jako dvouvrstvá konstrukce. Vnitřní stěna je železobetonová (tloušťka 300mm), opatřena tepelnou izolací (200mm). Za vzduchovou mezerou se nachází venkovní fasáda (150mm), jejíž struktura je monolitická - tvoří ji směs betonu, bazaltu, asfaltu, popela. Fasáda je pak vyleštěna, navoskována a neobsahuje žádné spáry. Venkovní fasáda je k vnitřní obvodové stěně přichycena nerezovými kotvami, uchycenými v rastru 1000 mm x 1000 mm. Do vyleštěného povrchu jsou pak v závislosti na vnitřním uspořádání (dodatečně) provrtány kruhové otvory (průměr 100mm) v proměnlivém rastru v závislosti na potřebě světla konkrétních vnitřních prostor (viz. pohledy). Těmito drobnými otvory jsou osvětlovány kancelářské prostory, restaurátorské dílny i kavárna. Tyto místnosti mají v nosné obvodové stěně standardně vytvořena okna a je tedy umožněn přirozený výhled ven. Celé muzeum se tak jeví jako jedna obrovská homogenní kamenná kostka.

Velkoformátová okna (výška 5 m) mají černé kovové rámy a izolační dvojsklo.

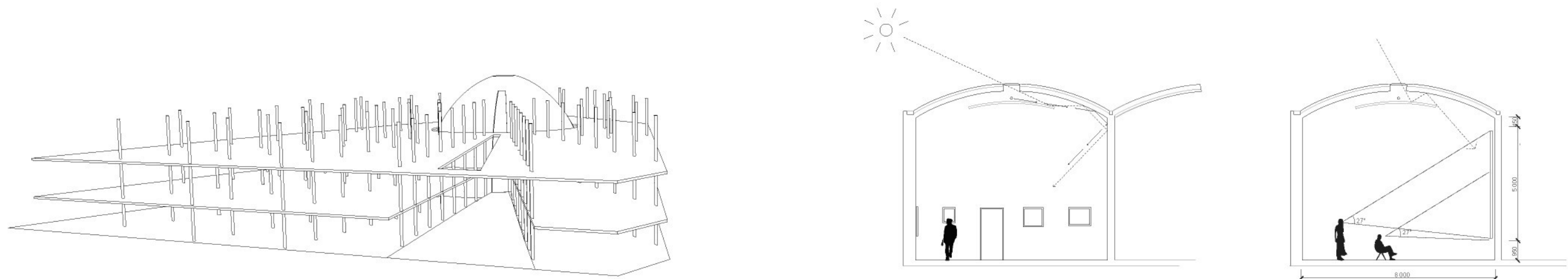
Konstrukce střechy je kombinací zasklených a plných ploch. Oba systémy jsou děleny a spádovány ve stejném rastru (8500 mm). Skleněné plochy jsou samočistící ve spád 7%. Voda ze střechy je odváděna systémem vnitřních svodů (průměr 300 mm) (viz. schéma).

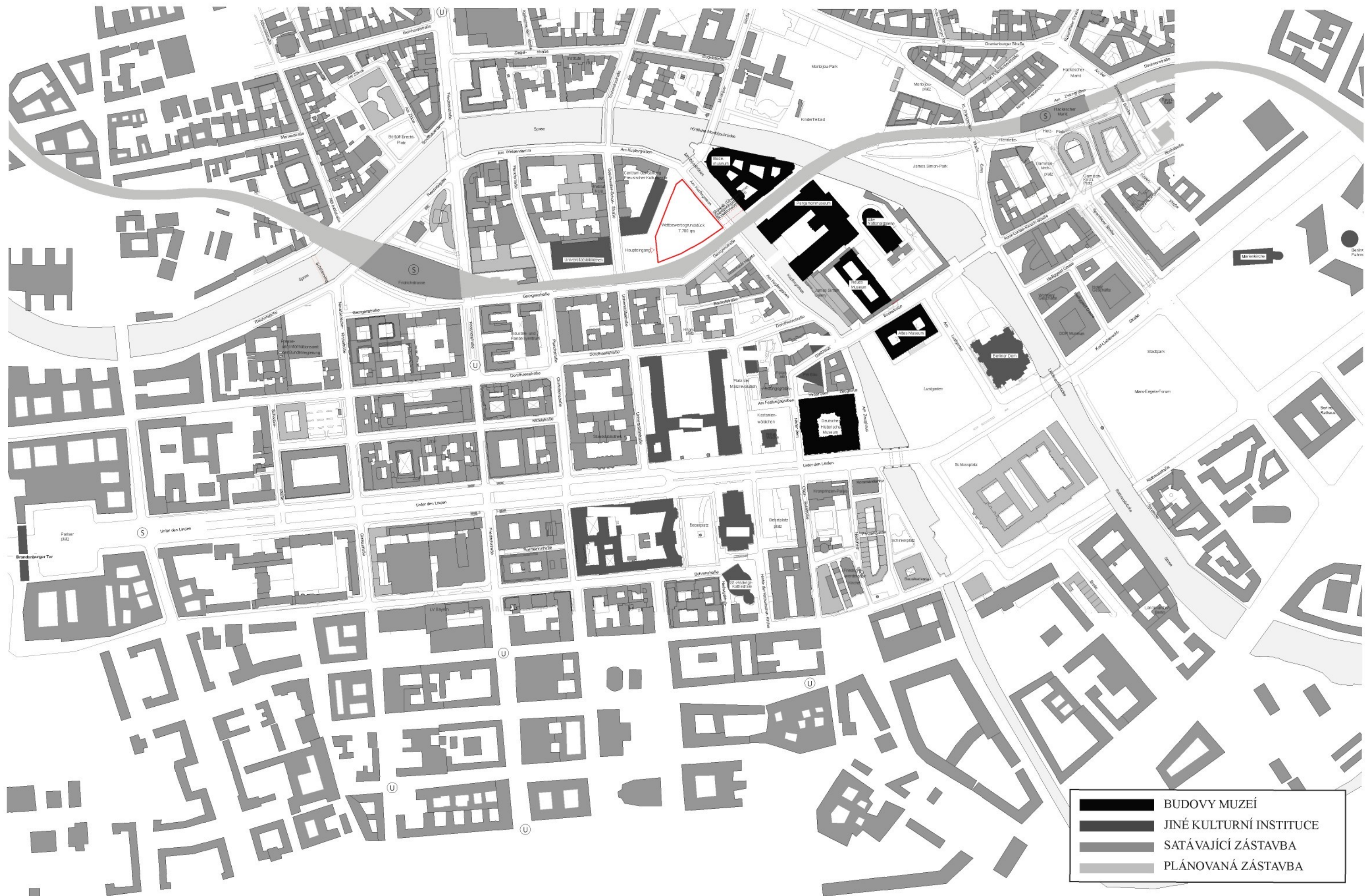
Stropní konstrukce pod střešní krytinou je též dvojího typu. V chodbách kde je přípustná větší míra denního osvětlení, je pod systémem průvlaků po celé šířce zavěšené mléčné sklo shora opatřené stíněním. Výstavní místnosti pracují s kombinací denního vrchního osvětlení s umělým. Betonové desky (skořepiny), které jsou na některých místech v konstrukčním rastru proděravěny podlouhlými otvory. Otvorem (šířka 400 mm) ve vrcholu klenuté skořepiny prochází do místností rozptýlené denní světlo, které se odráží o podvěšený prvek. V místnostech s vzácnými předměty a oltáři je stropní deska rovná a pracuje se pouze z umělým osvětlením.

Železobetonová skořepina zastřešující vstupní kruhový prostor (průměr 30 m, výška 20 m) je navržena jako samonosná. V místě, kde se do kopule opírá konstrukční systém střechy je po obvodě vyztužena žebrem. Ve svém vrcholu je ve skořepině vyříznut kruhový otvor (průměr 3 m), který je zasklen čirým sklem. Akustický problém kupole je řešen systémem drobných otvorů ve hmotě skořepiny. Díry o průměru 20 mm a hloubce 50mm a osově vzdálenosti 100 mm rovnoměrně pokrývají celý vnitřní povrch.

Povrchy podlah a stěn jsou v každém podlaží rozdílné. Podlaha ve vstupních prostorách je pokryta tmavým leštěným terazzem. Skořepina vstupní kopule je z pohledového betonu a stěny ve foyer jsou bíle omítnuty. Ve druhém technickém podlaží jsou povrchy podlah betonové. Stejně tak i stěny ve skladech a depozitářích. Stěny v kancelářích jsou sádkartonové. Jako podlahový materiál výstavních prostor je zvoleno dubové dřevo. Stěny výstavních místností jsou vymalovány sytými, výraznými barvami (viz. schéma).

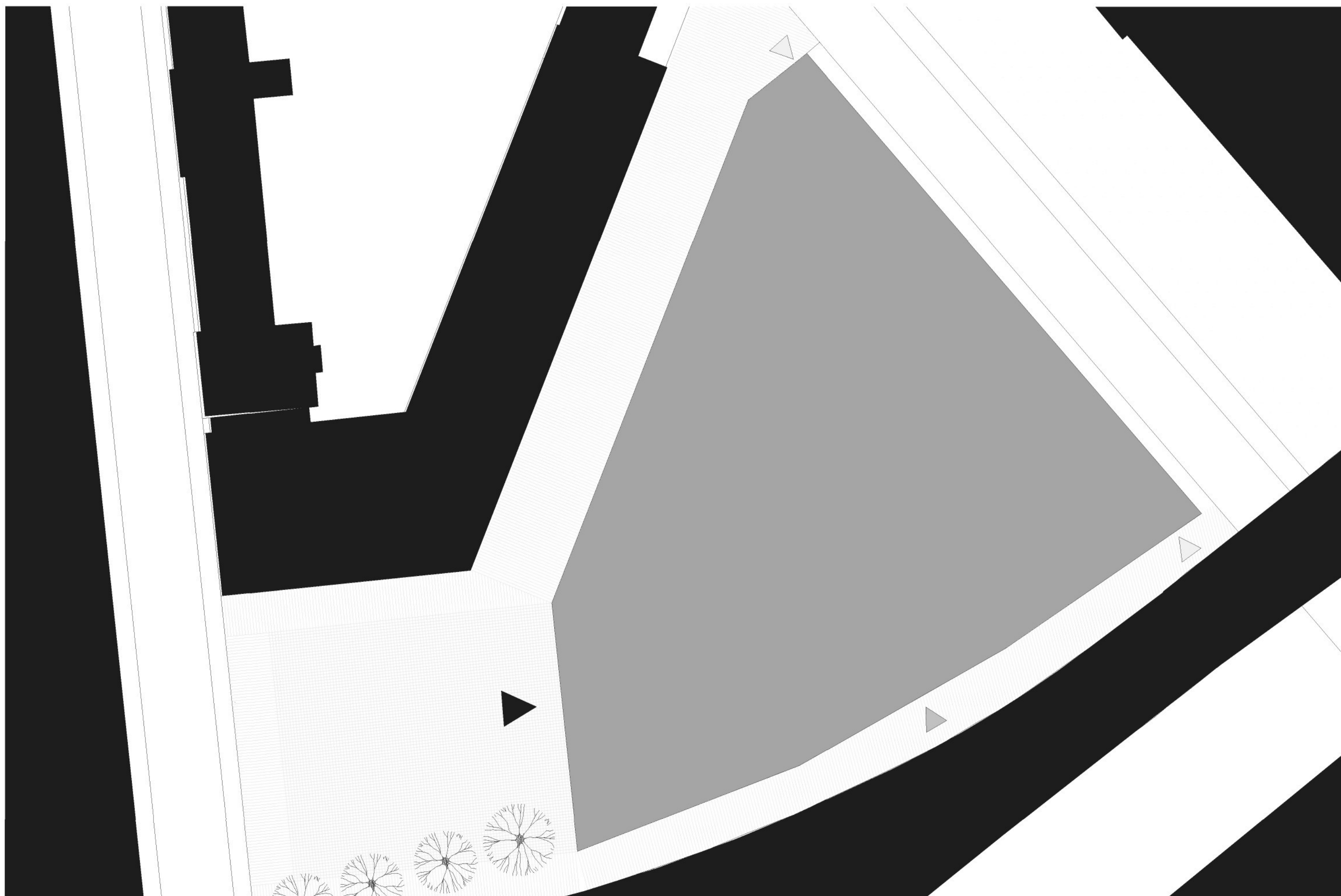
Ve skeletovém systému se nacházejí čtyři, v pravidelné vzdálenosti rozmístěná, betonová jádra s výtahy a schodiště sloužící jako požární úniky. Technické zázemí budovy je umístěno v podzemním podlaží v, pod prostorem centrální vstupní části.

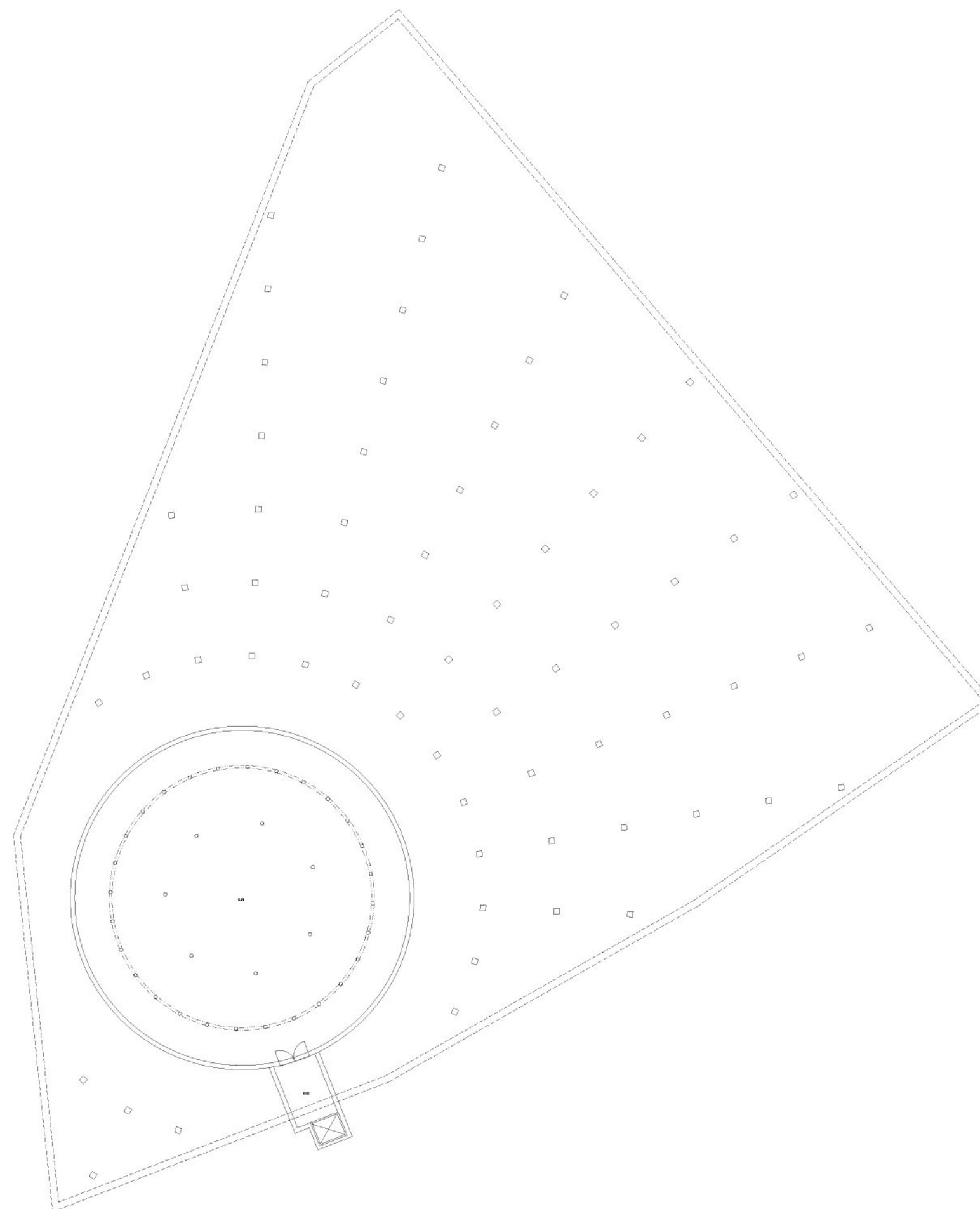
	S-BAHN
	U-BAHN
	TRAMVAJ
	PĚŠÍ

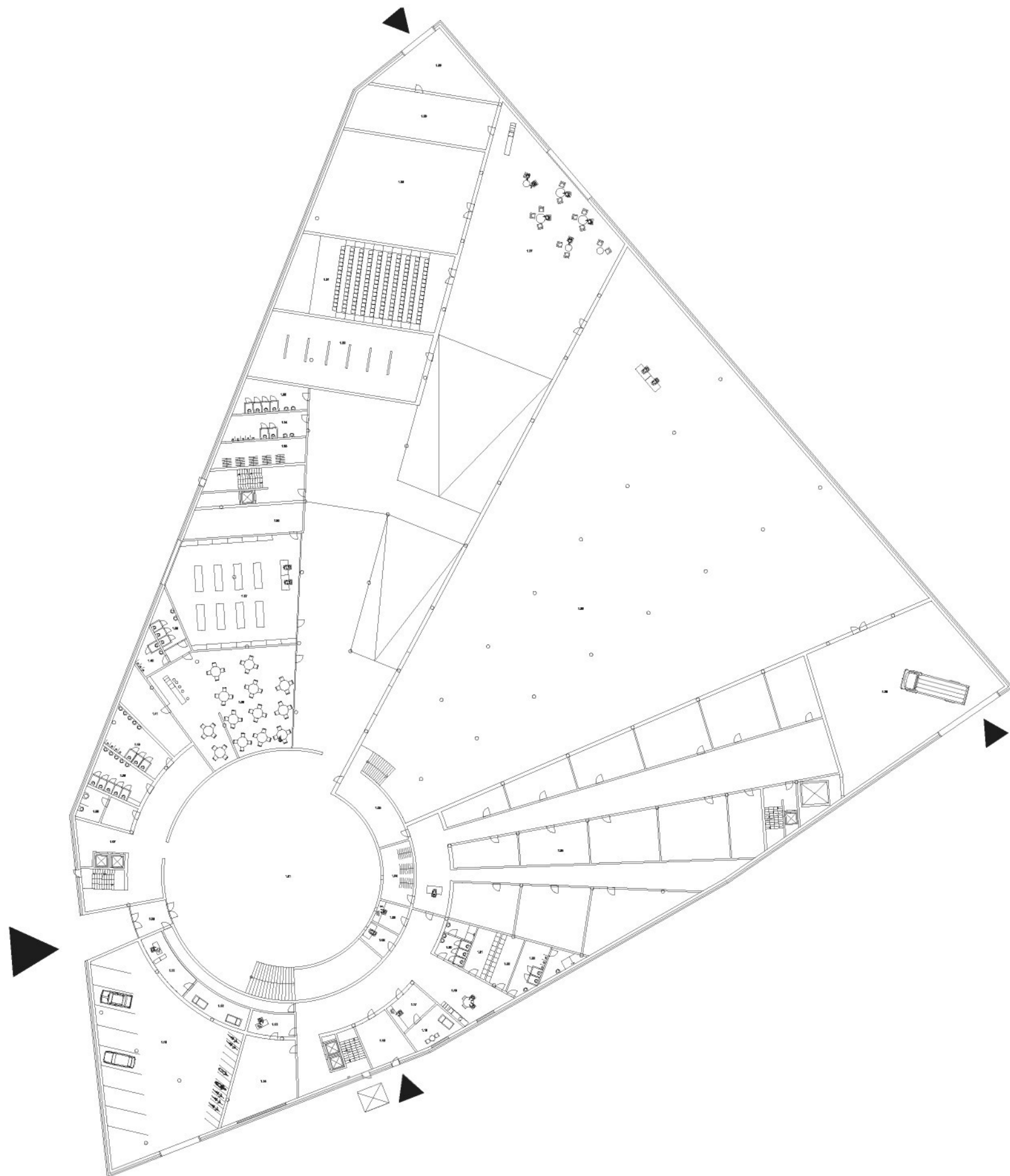

BILANCE PLOCH

1 PP

1.01	technický prostor	1180 m ²
1.02	komunikační plošina	45 m ²

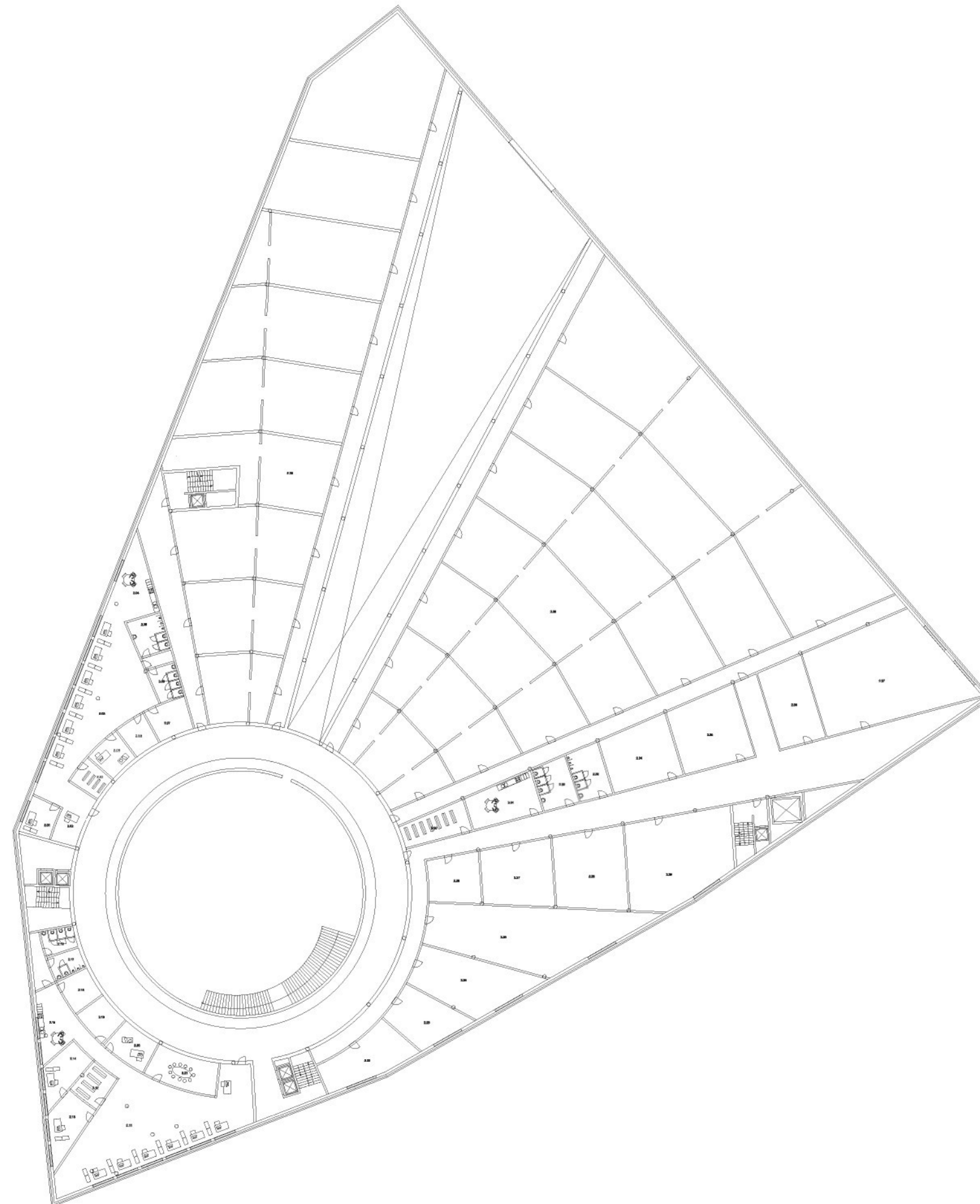

BILANCE PLOCH

1NP

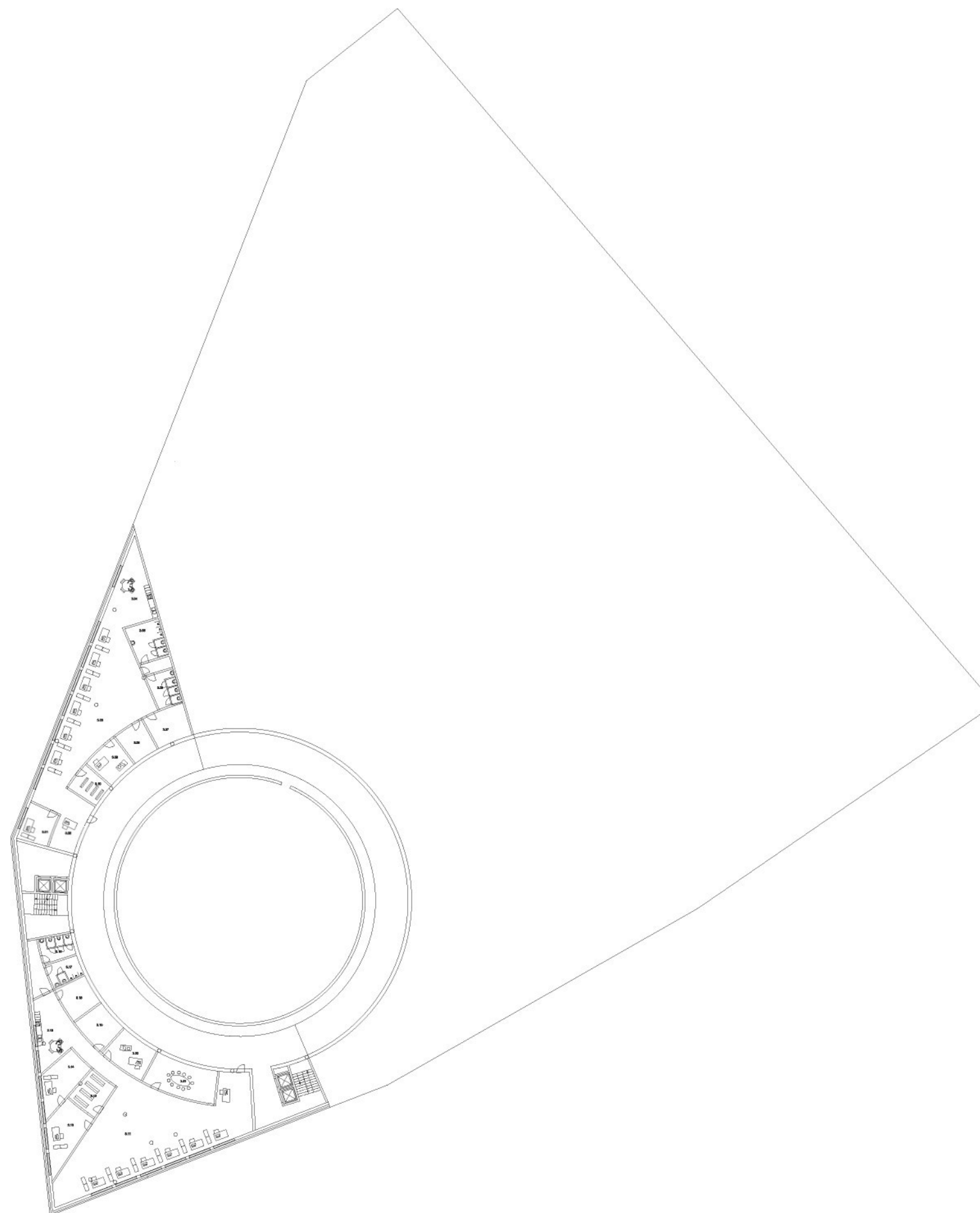
1.01	vstupní hala	590 m²
1.02	pokladna	11 m²
1.03	pokladna	11 m²
1.04	šatna	26 m²
1.05	chodba	37 m²
1.06	zádveří	15 m²
1.07	vertikální komunikace	60 m²
1.08	wc	23 m²
1.09	wc	33 m²
1.10	wc	33 m²
1.11	první pomoc	11 m²
1.12	ošetřovna	11 m²
1.13	správce	9 m²
1.14	dílna správce	65 m²
1.15	parking	310 m²
1.16	vstup pro zaměstnance	26 m²
1.17	vrátný	17 m²
1.18	odpočívací místnost	19 m²
1.19	kuchyň	50 m²
1.20	wc	17 m²
1.21	šatna	16 m²
1.22	šatna	17 m²
1.23	wc	30 m²
1.24	výstavní sekce - mincovna	900 m²
1.25	zásobování - umění	294 m²
1.26	dočasná expozice	2130 m²
1.27	foyer	1230 m²
1.28	zásobování	63 m²
1.29	občerstvení	93 m²
1.30	víceúčelová místnost	227 m²
1.31	přednášková místnost	180 m²
1.32	dětská galerie	165 m²
1.33	wc	29 m²
1.34	wc	29 m²
1.35	šatna	32 m²
1.36	sklad	47 m²
1.37	knihkupectví	192 m²
1.38	kavárna	185 m²
1.39	wc	17 m²
1.40	wc	16 m²
1.41	kuchyň	36 m²

BILANCE PLOCH

2 NP

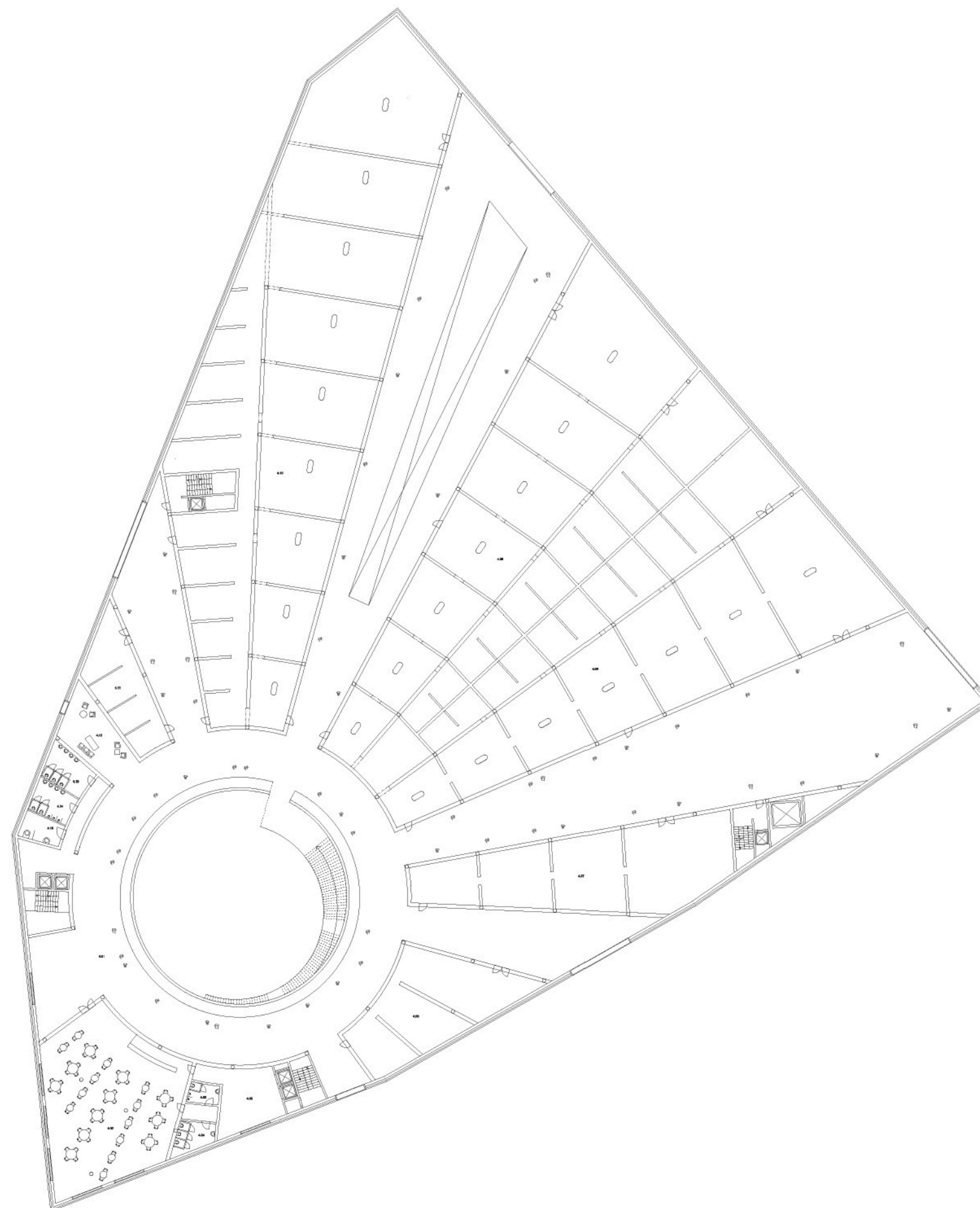
2.01	ředitel	26 m²	
2.02	sekretářka	20 m²	
2.03	kanceláře	120 m²	
2.04	kuchyň	30 m²	
2.05	wc	18 m²	
2.06	wc	15 m²	
2.07	sklady	17 m²	
2.08	úklid	13 m²	
2.09	kopírovací místnost	12 m²	
2.10	dokumentace	12 m²	
2.11	kanceláře	176 m²	
2.12	dokumentace	15 m²	
2.13	sekretářka	26 m²	
2.14	ředitel	23 m²	
2.15	kuchyň	21 m²	
2.16	wc	10 m²	
2.17	wc	10 m²	
2.18	úklid	15 m²	
2.19	sklady	15 m²	
2.20	kopírovací místnost	17 m²	
2.21	zasedací místnost	30 m²	
2.22	restaurátorství - slonovina	47 m²	
2.23	restaurátorství - bronz	41 m²	
2.24	restaurátorství - rámy	72 m²	
2.25	restaurátorství - sochy	145 m²	
2.26	sklady	33 m²	
2.27	sklady	58 m²	
2.28	sklady	74 m²	
2.29	dílna - malby	118 m²	
2.30	dokumentace	48 m²	
2.31	kuchyň	54 m²	
2.32	wc	22 m²	
2.33	wc	22 m²	
2.34	sklad	56 m²	
2.35	sklad	62 m²	
2.36	klima-adaptace	52 m²	
2.37	fotoatelier	176 m²	
2.38	depozitáře	1750 m²	
2.39	sklady	1150 m²	

BILANCE PLOCH

3 NP

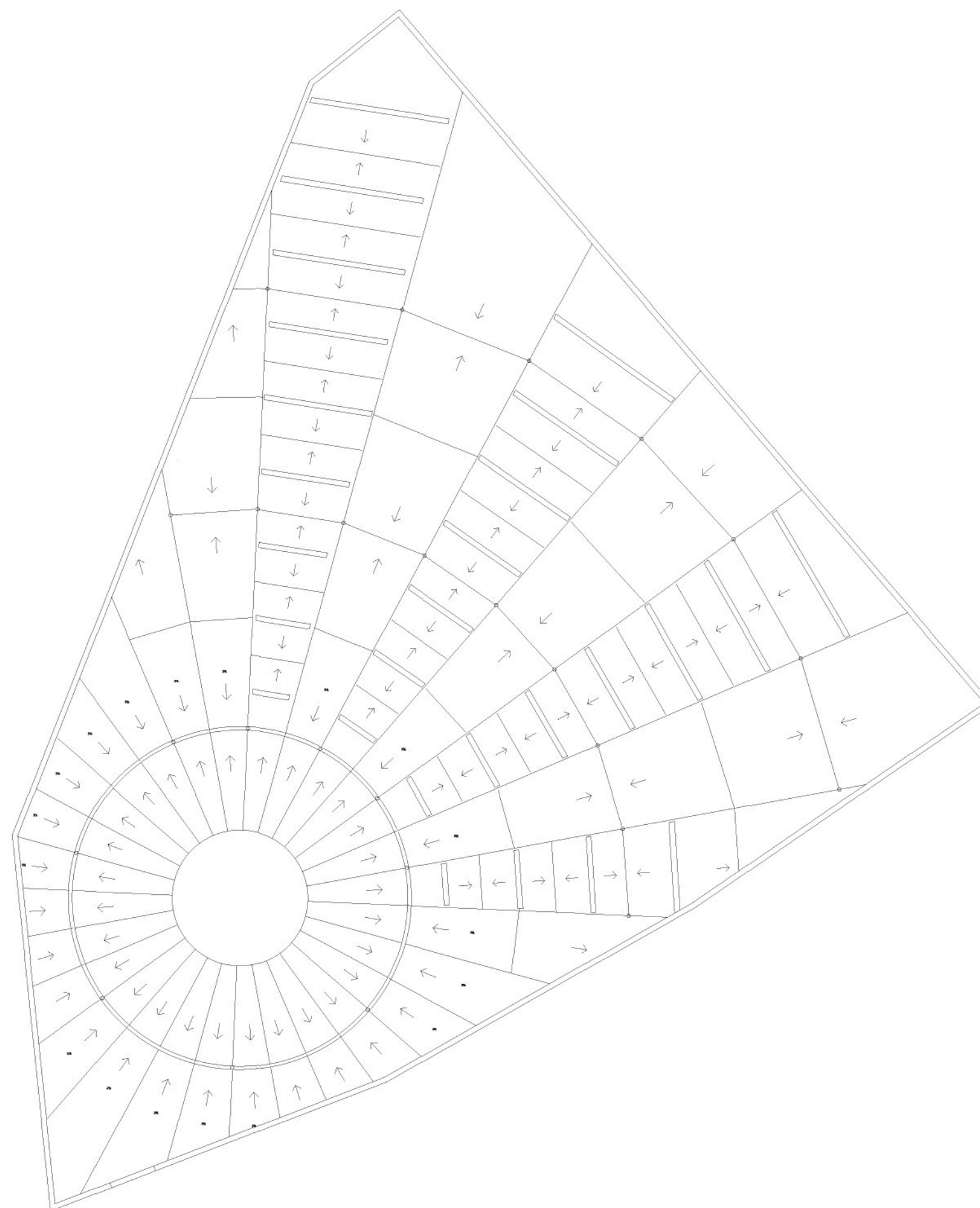
3.01	ředitel	26 m²
3.02	sekretářka	20 m²
3.03	kanceláře	120 m²
3.04	kuchyň	30 m²
3.05	wc	18 m²
3.06	wc	15 m²
3.07	sklady	17 m²
3.08	úklid	13 m²
3.09	kopírovací místnost	12 m²
3.10	dokumentace	12 m²
3.11	kanceláře	176 m²
3.12	dokumentace	15 m²
3.13	sekretářka	26 m²
3.14	ředitel	23 m²
3.15	kuchyň	21 m²
3.16	wc	10 m²
3.17	wc	10 m²
3.18	úklid	15 m²
3.19	sklady	15 m²
3.20	kopírovací místnost	17 m²
3.21	zasedací místnost	30 m²

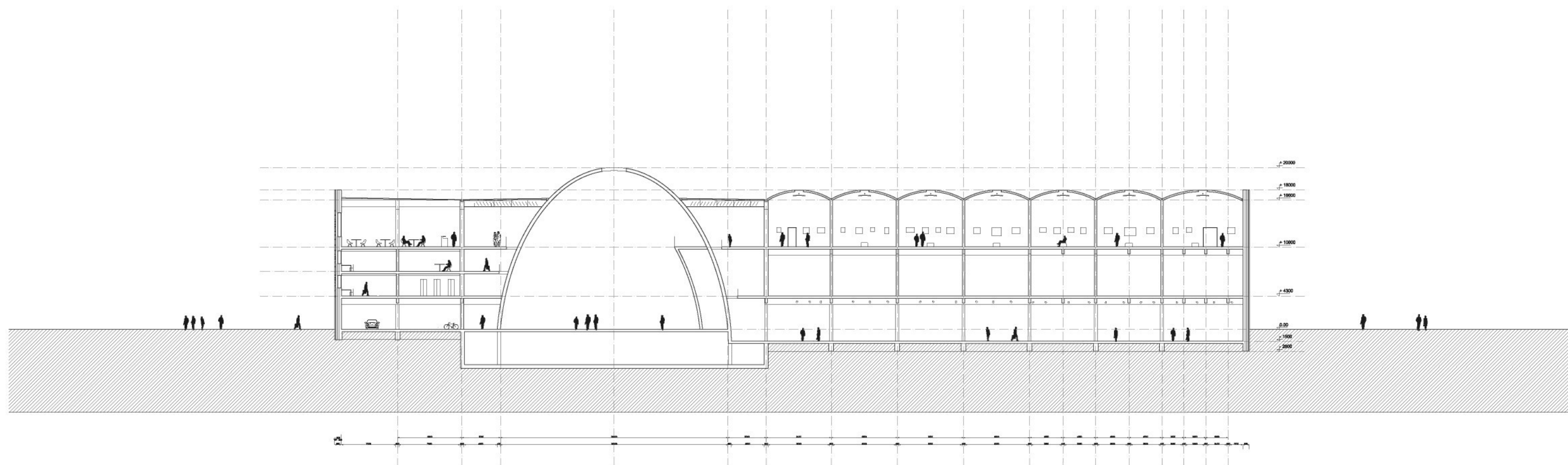
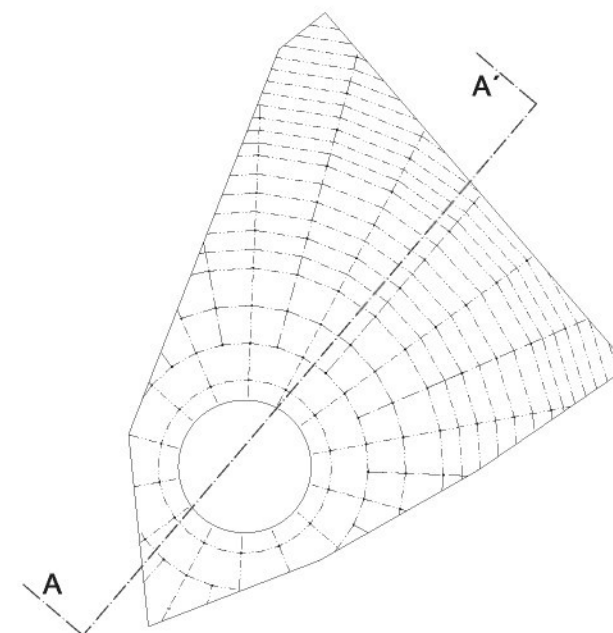

BILANCE PLOCH

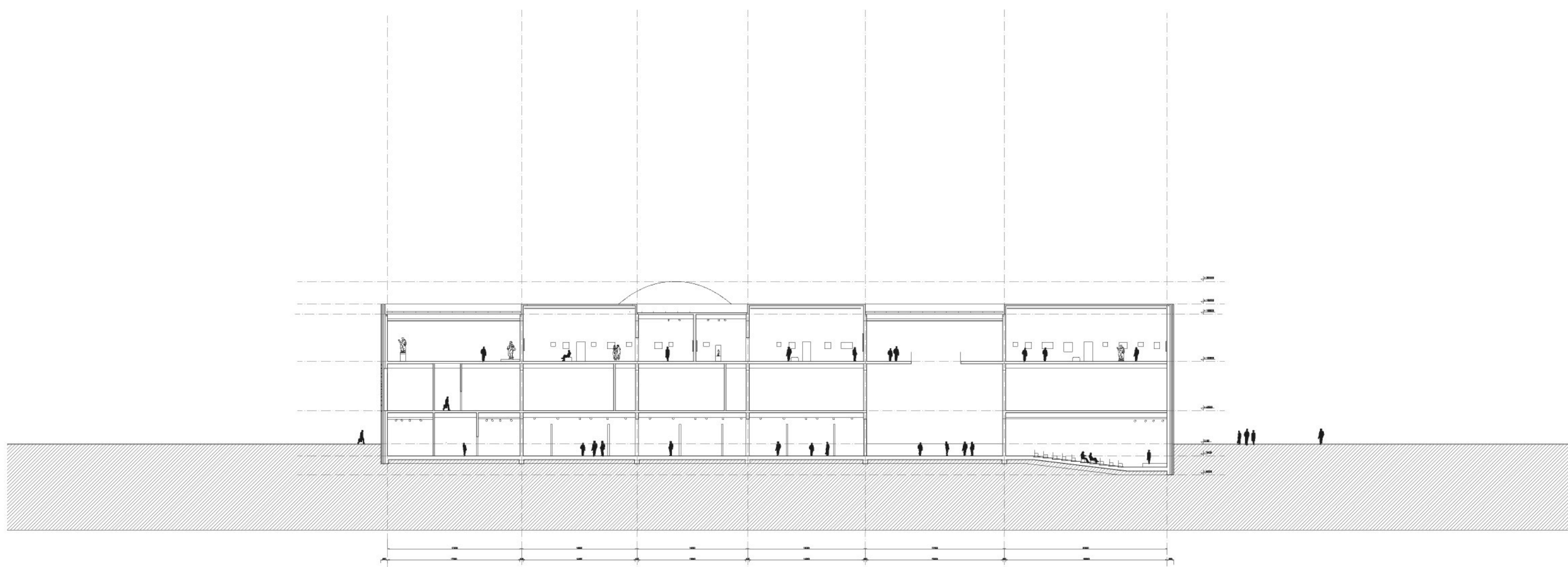
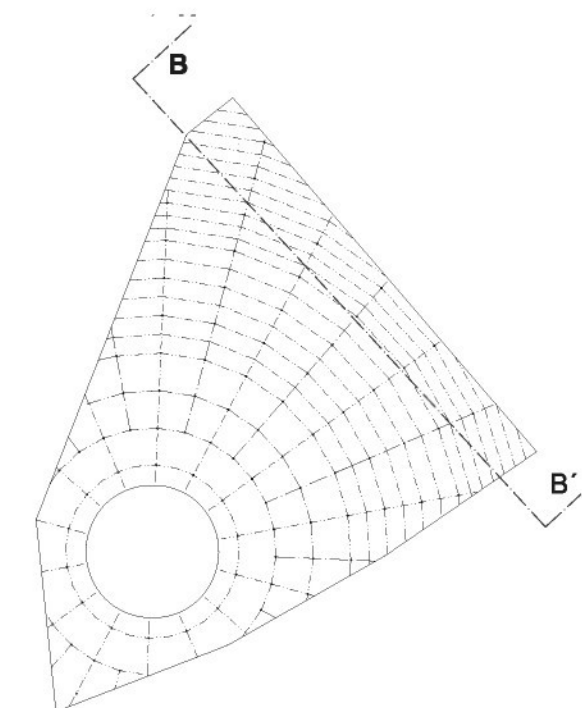
4 NP

4.01	chodba, prostory expozice	2300 m ²
4.02	kavárna, restaurace	270 m ²
4.03	wc	12 m ²
4.04	wc	15 m ²
4.05	kuchyň, zázemí	53 m ²
4.06	výstavní sekce	170 m ²
4.07	výstavní sekce	290 m ²
4.08	výstavní sekce	1000 m ²
4.09	výstavní sekce	1000 m ²
4.10	výstavní sekce	1300 m ²
4.11	výstavní sekce	1300 m ²
4.12	čítárna	50 m ²
4.13	wc	20 m ²
4.14	wc	18 m ²
4.15	wc	13 m ²

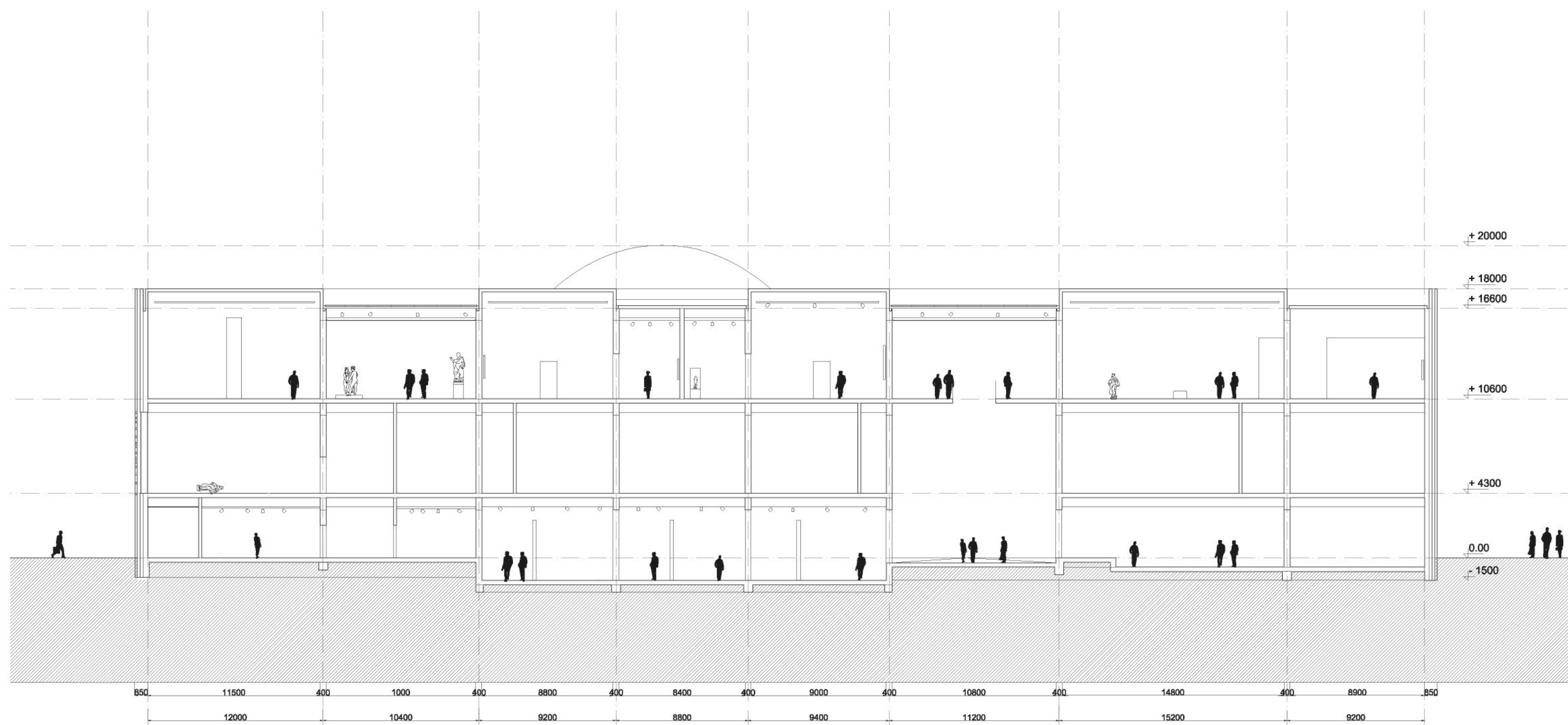
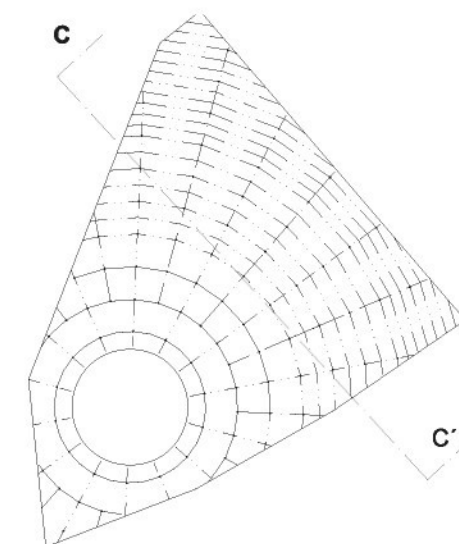

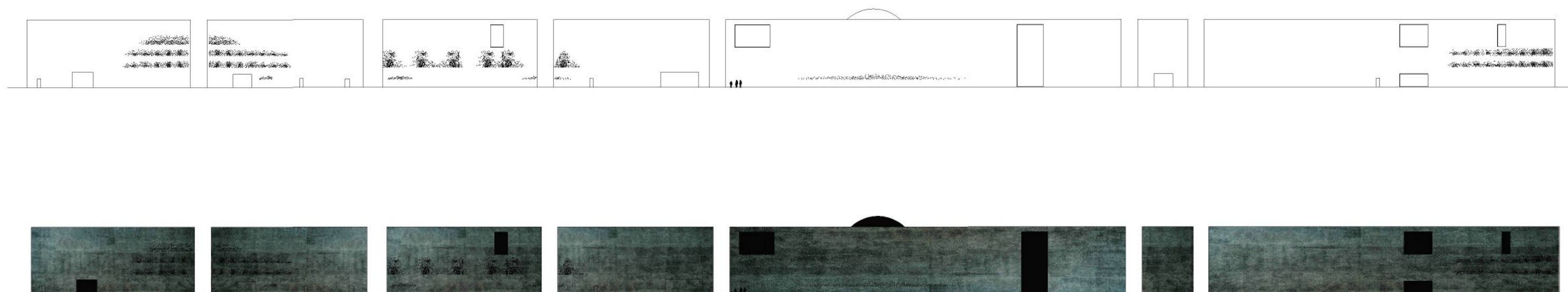
C.10 _ PODÉLNÝ ŘEZ A-A' /1:500

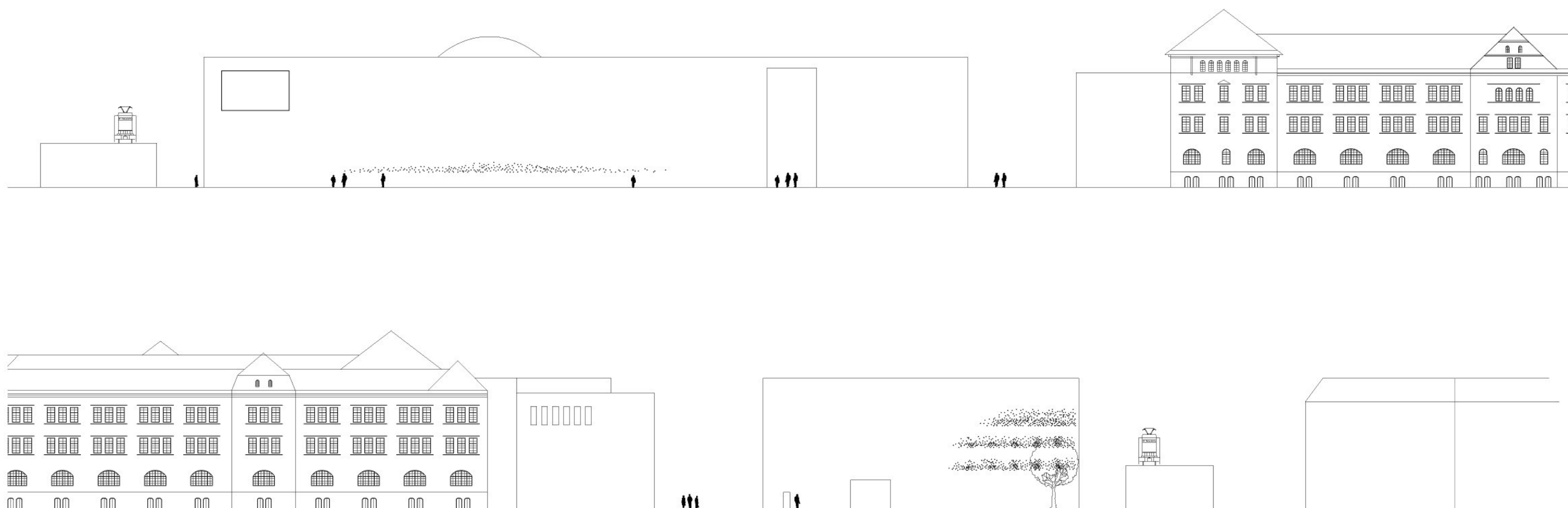

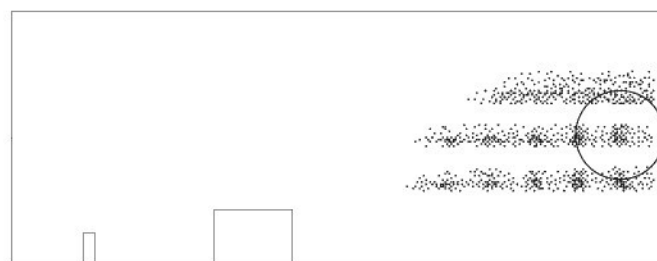
C.11 _ PŘÍČNÝ ŘEZ B-B' /1:500

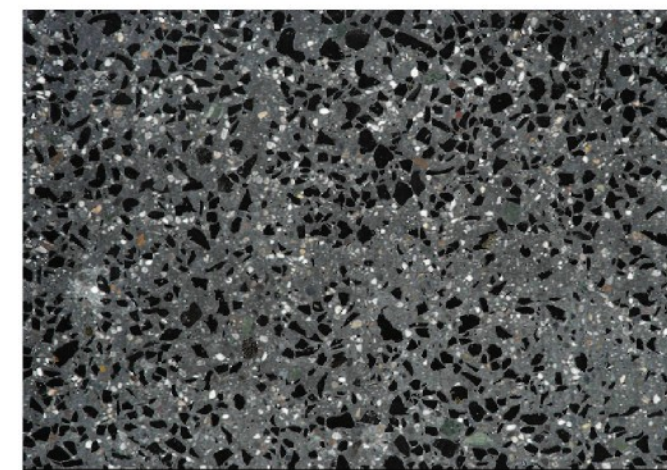
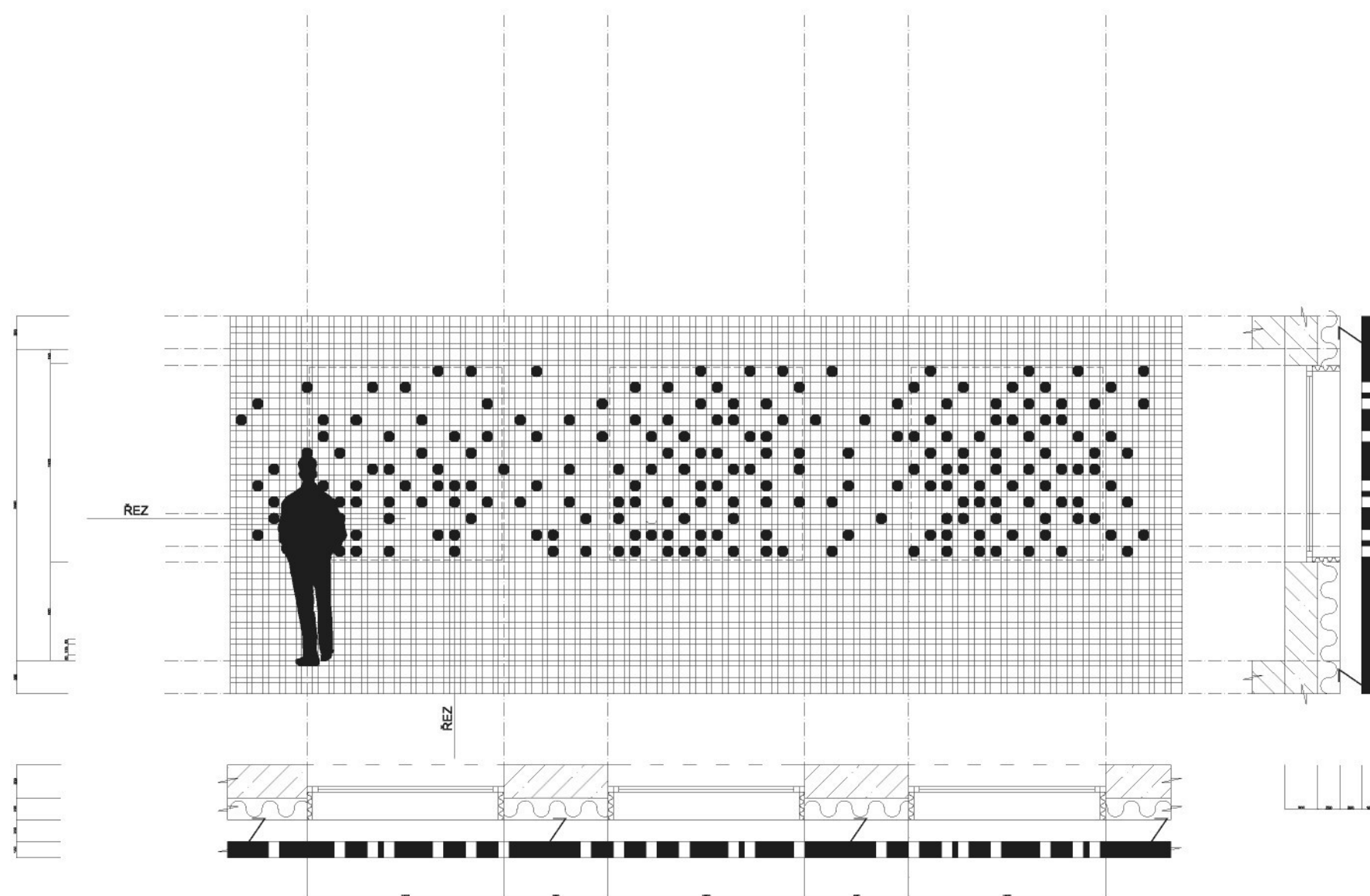
C.12 _ PŘÍČNÝ ŘEZ C-C' / 1:250

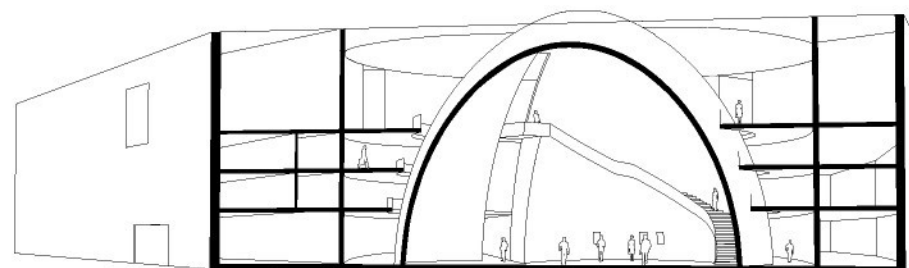

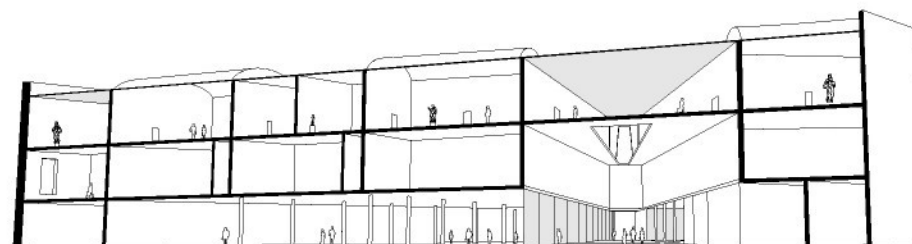
POHLED Z NOVÉHO NÁMĚSTÍ / 1:500

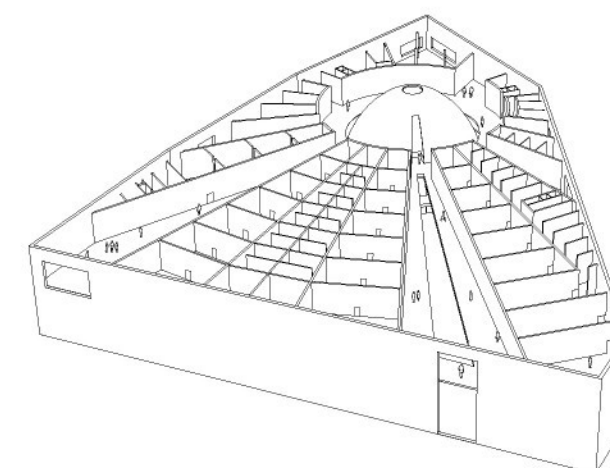
MATERIÁL - DETAIL TAXTURY

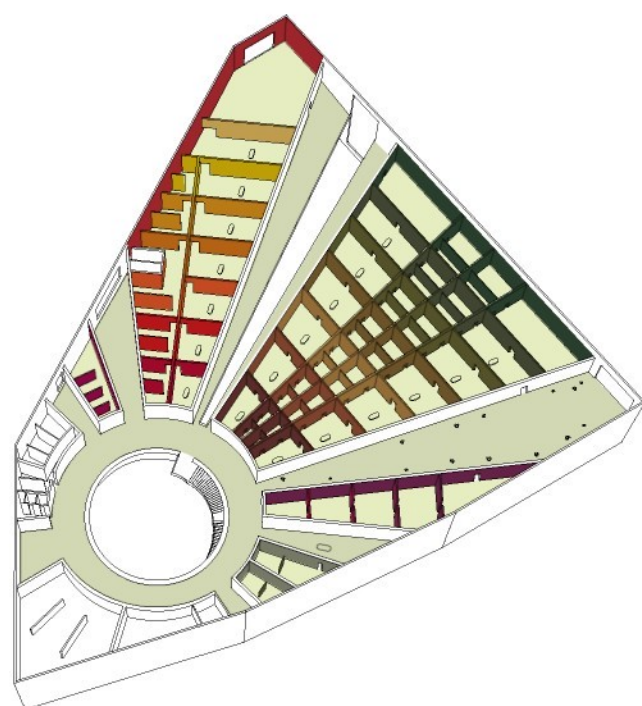
PERSPEKTIVNÍ ŘEZ_VSTUPNÍ HALA

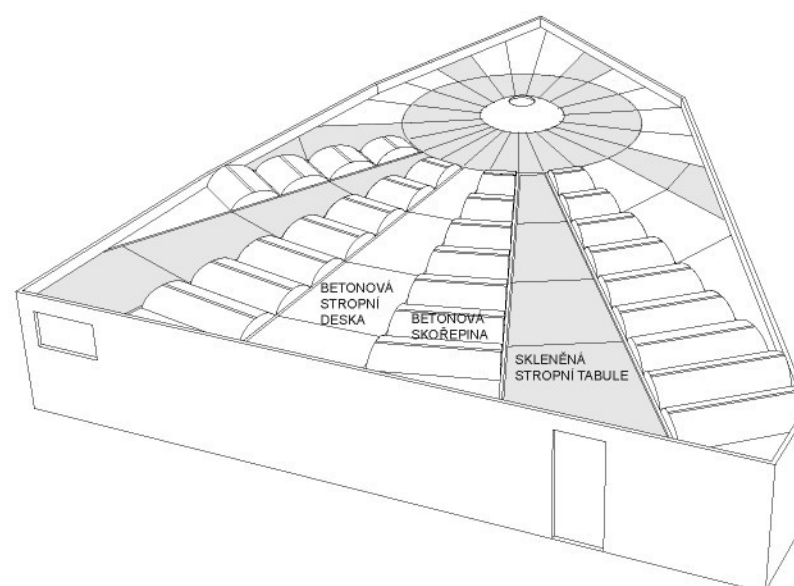
PERSPEKTIVNÍ ŘEZ_FOYER

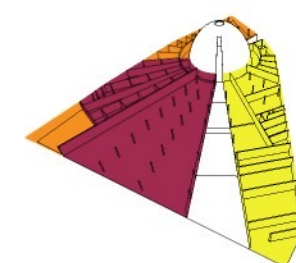
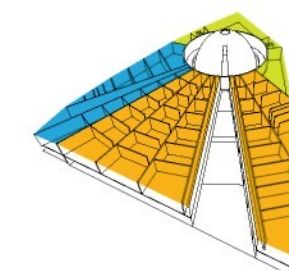
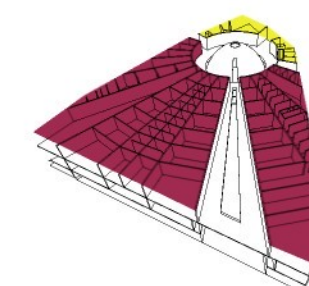
PERSPEKTIVNÍ VÝSTAVNÍ PROSTORY

BAREVNÉ ŘEŠENÍ_VÝSTAVNÍ PROSTORY

PERSPEKTIVA_SŘECHA

PROGRAM_SCHÉMA

plocha pozemku_7 700m²

technické zázemí _ 255 m²
Sklady, depozity _ 1 940 m²
zasobování _ 200 m²
zázemí pro zaměstnance _ 350 m²

veřejné prostory _ 670 m²
foyer _ 1 200 m²
prostor, káva, informační, obchodní
kavárna _ 100 m²
museum shop _ 200 m²
sálka _ 75 m²

administrativa _ 1400 m²
kanceláře, příjmy, m. št. a d. št.

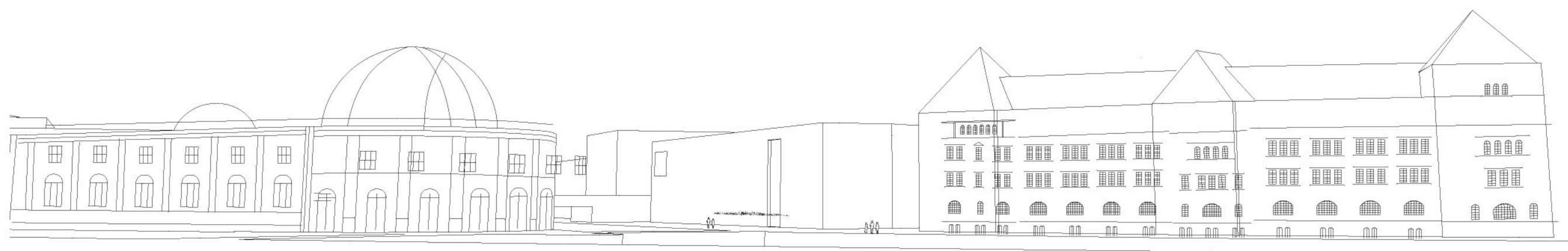
dílny _ 1500 m²
umělecké dílny, sklady

stálá expozice _ 7 000 m²

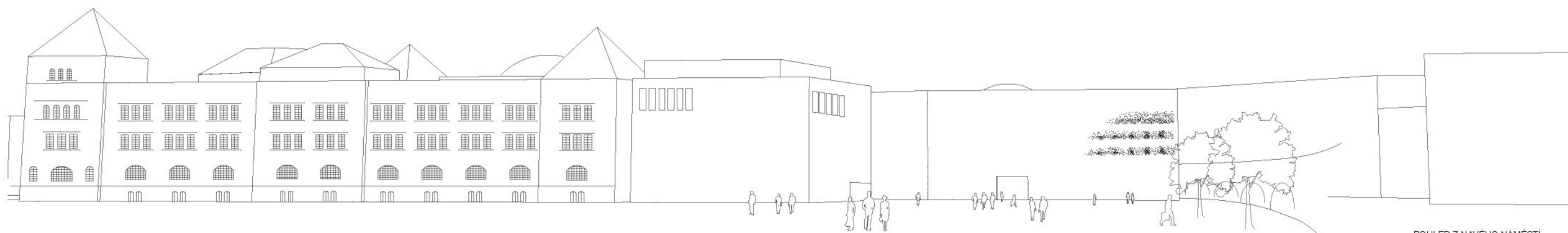
dočasné výstavy _ 1 500 m²

mincovna _ 1 000 m²

POHLED Z DRUHÉ STRANY ŘEKY

POHLED Z NAVÉHO NAMĚSTÍ

ZÁKRES DO FOTOGRAFIE

KOPULE_POHLED OD VSTUPU

VÝSTAVNÍ PROSTORY_POHLED DO FOYER

rozbor místa a úkolu

Zadání diplomová práce vychází ze studentské soutěže na rozšíření Bode-musea v Berlíně. Ve smyslu soutěže by rozšíření musea mělo poskytnout především nové výstavní prostory, depozitáře, restaurátorské dílny a administrativní zázemí musea. V neposlední řadě by měla nová budova nabídnout i prostory ve smyslu "Place to be".

Berlín, hlavní město Německa je jedno s nejdůležitějších evropských kulturních center. Jeho dlouhá a bohatá kulturní historie se stala základem vzniku mnoha významných sbírek a poté i muzejních institucí. Největší koncentrace těchto kulturních institucí se nachází v historickém centru Berlína, na Museuminsel. Na tomto ostrově se také nachází Bode-museum. Historie muzejního ostrova spadá do 19. století. Museumsinsel vznikl v letech 1830 až 1930 na ostrově uprostřed řeky Sprévy. Území ostrova má rozlohu necelý čtvereční kilometr a představuje umění vzniklé za 6000 let historie lidstva. Umělecký komplex se skládá z pěti velkých staveb. Altes Museum, Neues Museum, Nationalgalerie, Pergamon-Museum a Bode-Museum jsou místem jedinečných archeologických sbírek a umění.

Bode-museum se nachází v severním cípu muzejního ostrova. Budova byla otevřena roku 1904 jako Kaiser-Friedrich-Museum. V roce 1956 bylo přejmenováno na počest svého ředitele Wilhema von Bode. Během druhé světové války utrpělo muzeum značné poškození. Během 50. let bylo muzeum opraveno a opět otevřeno pro veřejnost. V roce 1990 začala celková rekonstrukce a v roce 2006 bylo Bode-museum znovuotevřeno.

V Bode-museum nalezneme rozsáhlou sochařskou sbírku, sbírku Byzantského umění, mincovní kabinet a malířskou galerii. Sochařská sbírka se skládá z děl, jejichž vznik se datuje již od raného středověku do osmnáctého století a obsahuje díla německy mluvících zemí, Francie, Holandska, Itálie a Španělska. Sbírkou byzantského umění je svého druhu jedinečná a představuje díla období pozdní antiky a doby byzantské z Itálie, Turecka, Řecka, balkánských zemí, Egypta, Severní Afriky, blízkého východu a Ruska. Malířská sbírka představuje plátna starých mistrů od pozdní gotiky po renesanci. Mincovní kabinet Bode-musea je jednou z největších sbírek mincí na světě obsahující exponáty již ze sedmého století před Kristem.

Rozšířením Bode-musea by měly vzniknout nové prostory pro znovusjednocení této rozsáhlé sbírky. Záměrem je tedy přesunout do nové budovy mincovní kabinet, a části sbírky ze staré budovy i exponáty této sbírky jiných institucí. Jde o díla od antiky po osmnácté století z území severně od Alp.

Pozemek pro rozšíření Bode-musea se nachází v blízkosti muzejního ostrova, na pravém břehu řeky Sprévy, naproti budově Bode-musea. Umístění a tvar pozemku je přesně definovaný a vychází z urbanistické studie pro toto území. Tato územní studie pochází z roku 2007, je vypracována architektonickým atelierem Harris+Kurrle Architekten a již počítala s potřebou rozšíření muzeí. Půdorysná stopa svou velikostí (7700 m²) i ohraničením citlivě reaguje na okolní urbánní souvislosti. Předpokládaná hmota směrem k řece Správě dotváří nábreží, mezi nově navrženým kulturním centrem vzniká propojovací ulice a směrem ke knihovně ohraničuje nové náměstí. Doporučená výška šestnácti metrů je odvozena z výšky říms okolních budov.

Místo je velmi dobře dostupné městskou hromadnou dopravou. Stanice S-Bahn i U-Bahn je v dochozí vzdálenosti. Stanice tramvajové linky se nachází v bezprostřední blízkosti řešeného místa.

Hlavním cílem práce je navrhnout budovu muzea tak, aby svou hmotou urbánně dotvářela své okolí, zřetelně a logicky vyřešit provozy muzea a zároveň vytvořit jedinečné vnitřní prostředí. Výstavní prostory muzea chápou jako prostory určené v první řadě k vystavování starého umění. Technicky kvalitní a výrazově odpovídající vnitřní prostředí jsou nezbytné předpoklady k posílení umělecké hodnoty vystavovaných děl.

Důraz je kladen na zachování charakteru okolí s respektem k okolním historickým stavbám. Budova nového muzea tento kontext nechce narušovat, snaží se o jeho citlivé doplnění a vytvoření nových urbánních vazeb. Nechce okolí stavby napodobovat. Chce být jedinečnou budovou, odpovídajícím protějškem historických budov a současnou architekturou. Budovou muzea umění.

Půdorysná stopa a výškové omezení nové budovy vycházející z výše uvedené urbanistické studie splňují mé představy o chování budovy muzea v daném kontextu. V návrhu je proto respektuji a přejímám.

průvodní a technická zpráva

Hmota rozšíření Bode-muzea působí jako pravidelný, homogenní objem nepřekračující výšku okolních budov. Tmavá monolitická fasáda je narušena jen několika okenními otvory (výstavní prostory) a systémem drobných děr (administrativa, dílny), které významově vychází z vnitřního uspořádání budovy.

Muzeum je provozně rozděleno do tří podlaží. Přízemí je určeno především návštěvníkům. Nalezneme zde nejen dočasnou výstavu a mincovnu, je zde i rozsáhlý prostor foyer s návazností na kavárnu, knihkupectví, dětskou galerii, kinosál i multifunkční místnost. V přízemí se dále nachází vchod pro zaměstnance, jejich zázemí a prostory pro zásobování, - prostory a cesty, které se nekříží ani nesetkávají s cestou návštěvníků. První nadzemí podlaží je určeno pouze zaměstnancům. Jsou zde umístěny kanceláře, restaurátorské dílny, depozitáře i sklady nábytku. Poslední, druhé podlaží je určeno převážně výstavním prostorům. Předností je zde možnost osvětlení expozic vrchním světlem. Vlastní výstavní prostory jsou rozčleněny do menších místností a uspořádány do jednotlivých okruhů. Dále se v tomto patře nachází kavárna a prostor s knihami.

Architektonické řešení:

Jako nejdůležitější prostory v budově muzea chápou vstupní halu, vnitřní foyer a výstavní prostory.

Vstupní hala je první kontakt návštěvníka s muzeem. Vstupní prostor je místem k zastavení. Návštěvník by se zde měl snadno orientovat. Kopulovitá forma vstupního prostoru vytváří výjimečnou atmosférou, která by měla návštěvníkovi poskytnout čas a prostor pro změnu tempa. Na tento prázdný, uzavřený vstupní prostor pozvolna navazuje podlouhlé vnitřní foyer, před-vstupní prostor do sálů, přednáškových místností, galerií. Foyer má zcela jiný charakter než kopulovitá vstupní hala. Je více otevřený, prosvětlený, mírně se svažující. Návštěvníkovi nabízí jedinečný výhled na budovu Bode-muzea i pohled zvenku do vnitř. Lidé

sem přicházejí, odcházejí, čekají, pozorují. Foyer a vstupní hala na sebe navazují, vzájemně se doplňují a nabízejí návštěvníkovi odlišné prostorové kvality.

Výstavní prostory nacházející se v nejvyšším, třetím podlaží vnímám jako soustavu menších místností. Mají odlišný charakter (barva, osvětlení), jsou rozděleny do jednotlivých tématických celků, vzájemně však logicky propojeny. Staré umění, zejména pak obrazy, vyžadují velmi citlivé zacházení se světlem. V jednotlivých místnostech proto navrhuji kombinaci přímého vrchního osvětlení (s možností zastínění) s osvětlením umělým. Paprscitě orientované, rozšiřující se chodby, ve kterých se nacházejí sochy, popřípadě odpočinkové prostory, jsou vždy zakončeny oknem a jsou shora osvětleny. Centrické uspořádání výstavních prostor napomáhá návštěvníkům ve snadné orientaci.

Technické řešení:

Budova je navržena jako železobetonový skelet. Sloupy (průměr 400mm) a průvlaky (výška 800mm) jsou uspořádány v soustředném systému. Osová vzdálenost mezi sloupy v podélném směru je 8.5 m. Skeletový systém je založen na železobetonových základových patkách. Takto navržený skeletový systém umožňuje poměrně snadné úpravy vnitřních prostor.

Obvodová stěna je navržena jako dvouvrstvá konstrukce. Vnitřní stěna je železobetonová (tloušťka 300mm), opatřena tepelnou izolací (200mm). Za vzduchovou mezerou se nachází venkovní fasáda (150mm), jejíž struktura je monolitická - tvoří ji směs betonu, bazaltu, asfaltu, popela. Fasáda je pak vyleštěna, navoskována a neobsahuje žádné spáry. Venkovní fasáda je k vnitřní obvodové stěně přichycena nerezovými kotvami, uchycenými v rastru 1000 mm x 1000 mm. Do vyleštěného povrchu jsou pak v závislosti na vnitřním uspořádání (dodatečně) provrtány kruhové otvory (průměr 100mm) v proměnlivém rastru v závislosti na potřebě světla konkrétních vnitřních prostor (viz. pohledy). Těmito drobnými otvory jsou osvětlovány kancelářské prostory, restaurátorské dílny i kavárna. Tyto místnosti mají v nosné obvodové stěně standardně vytvořena okna

a je tedy umožněn přirozený výhled ven. Celé muzeum se tak jeví jako jedna obrovská homogenní kamenná kostka.

Velkoformátová okna (výška 5 m) mají černé kovové rámy a izolační dvojsklo.

Konstrukce střechy je kombinací zasklených a plných ploch. Oba systémy jsou děleny a spádovány ve stejném rastru (8500 mm). Skleněné plochy jsou ve spádu 3%. Voda ze střechy je odváděna systémem vnitřních svodů (průměr 300 mm) (viz. schéma).

Stropní konstrukce pod střešní krytinou je též dvojího typu. V chodbách kde je přípustná větší míra denního osvětlení, je pod systémem průvlaků po celé šířce zavěšené mléčné sklo shora opatřené stíněním. Výstavní místnosti pracují s kombinací denního vrchního osvětlení s umělým. Betonové desky (skořepiny), které jsou na některých místech v konstrukčním rastru proděravěny podlouhlými otvory. Otvorem (šířka 400 mm) ve vrcholu klenuté skořepiny prochází do místnosti rozptýlené denní světlo, které se odráží o podvěšený prvek. V místnostech s vzácnými předměty a oltáři je stropní deska rovná a pracuje se pouze z umělým osvětlením.

Železobetonová skořepina zastřešující vstupní kruhový prostor (průměr 30 m, výška 20 m) je navržen jako samonosná. V místě, kde se do kopule opírá konstrukční systém střechy je po obvodě vyztužena žebrem. Ve svém vrcholu je ve skořepině vyříznut kruhový otvor (průměr 3 m), který je zasklen čirým sklem. Akustický problém kupole je řešen systémem drobných otvorů ve hmotě skořepiny. Díry o průměru 20 mm a hloubce 50mm a osové vzdálenosti 100 mm rovnoměrně pokrývají celý vnitřní povrch.

Povrchy podlah a stěn jsou v každém podlaží rozdílné. Podlaha ve vstupních prostorech je pokryta tmavým leštěným terazzem. Skořepina vstupní kopule je z pohledového betonu a stěny ve foyer jsou bíle omítnuty. Ve druhém technickém podlaží jsou povrchy podlah betonové. Stejně tak i stěny ve skladech a depozitářích. Stěny v kancelářích jsou sádkartonové. Jako podlahový materiál

výstavních prostor je zvoleno dubové dřevo. Stěny výstavních místností jsou vymalovány sytými, výraznými barvami (viz. schéma).

Ve skeletovém systému se nacházejí čtyři, v pravidelné vzdálenosti rozmístěná, betonová jádra s výtahy a schodiště sloužící jako požárními úniky.

Technické zázemí budovy je umístěno v podzemním podlaží v, pod prostorem centrální vstupní části.